

— (Iz Bleda) se nam poroča, da prihodnji petek zapusti nadvojvoda Ludevik Viktor, najmlajši brat cesarjev, ta kraj, v katerem je več tednov radostno bival. V četrtek zvečer, pred odhodom njegovim, mu napravijo krasno osvečavo na jezeru z godbo, katero bo vršila nalašč iz Ljubljane poklicana vojaška kapéla.

— (Gosp. Tribuzzi), bivši c. kr. okrajni glavar v Črnomlji, že več časa na dopustu v Vipavi, je te dni ondi umrl.

— Tudi „Novice“ so unidan po družih listih oznanile smrt gosp. dr. Jordana, bivšega vrednika „Zukunft“. „Politiki“ pa je dr. Jordan iz Meidlinga poleg Dunaja sam pisal, da je zdrav in čvrst ter da ne misli še umreti. Časniki se dandanes res tako lažejo, da je popolnoma resničen nemški pregovor: „er lügt wie gedruckt“. Bog živi dr. Jordana!

— (Veliki koncert) v dežel. gledališči nameravajo dati jutri (četrtek) 10. avgusta trije prvi člani narodne opere Zagrebške gospá Milka Gerbičeva in gg. Franjo Gerbič in Jos. Nolli — obadva rojaka naša, katerih imeni ste dobro znani slovenskemu občinstvu. Sodelovali bodo iz prijaznosti nekateri tukajšnji godbeni umetniki in se nam obeta zanimiv program.

— („Beseda“) na korist gosp. Stöcklnu v četrtek na čitalničnem vrtu se je lepo izvršila. Gosp. Nolli si je s svojo arijo iz „Ernani“ pridobil burno pohvalo, ravno tako novi kvartet (gospodje Medén, Stöckl, Schulz in Gecelj). Gosp. Schulz ima krasen in močan bariton; veselimo se ga večkrat slišati.

— (Pobirki iz časnikov.) „Turškemu listu“ ni vseč pritožba „Novic“, da se na Gorenskem imena postaj Rudolfove železnice ne izklicujejo tudi slovenski. „Železnice — pravi — so obrtnijske naprave in nimajo namena ne za slovensko, ne za nemško reč propagande delati.“ — Dobro! Al ravno zato morajo ozirati se na občinstvo (ljudstvo) in skušati, da mu v vsem vstrežajo ker s tem, da mu služijo, svoj pravi namen dosežejo. Abotna in drzna pa je trditev „Turškega lista“, da so ljudém, ki se po tej železnici vozijo, nemška imena postaj že znana. Kaj tacega naj gre praviti svojim prijateljem Turkom, pa še ti mu ne bodo verjeli! Nam se zdi popolnoma odveč, staviti ga v tem obziru na laž. — Gosp. Kluna mora „Turški list“ še enkrat v nesramna svoja usta vzeti in sklepa svoje besedovanje, v katero mora pomešati, se ve da, tudi „ustavovernega“ sedanjega škofa, s prav Meklenburškim ali Turškim stavkom, češ, da „so še zdaj renitentni ljudje na svetu, ki bi bili mesto beneficija zaslužili palico.“ Tega mnenja smo tudi mi, le da stavek nekoliko popravimo, namreč: Pri nas je veliko ljudi, ki bi zovoljo kljubovanja, zasramovanja in zatiranja naroda našega, ob čegar žuljih živé, mesto više ali manje plače zaslužili palico — ne enkrat, ampak vsak dan zjutraj, opoldne in zvečer. Adrés teh ljudi nam ni treba naznanjati „Turškemu listu“, ker so mu prav tako znane, kakor nam. Sicer pa enkrat vsak dobi, kar zasluži. Gospod Klun ima že beneficij, različni renegati in renitenti pa še ne tega, kar jim gré — palice.

— (Legitimacijne karte) za znižano vožnjo po Rudolfovi železnici k Janežičevi slavnosti so že tukaj in se dobijo v pisarni gosp. Franjo Ravnikarja, deželnega blagajnika.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Iz Dunaja. — Presvitli naš cesar se 13. ali 14. dne t. m. zopet snide s cesarjem Nemškim, ki obiskati hoče presv. cesarico v Išlu.

— Cesarjevič Rudolf izvrši 21. dne t. m. 18. leto svoje starosti. Ta dan bo tedaj po statutu cesarske hiše in po ustavi državni proglašen za polnoletnega in zato bode svečanost v Išlu in Laksenburgu. Magjari se pripravljajo veliko deputacijo poslati, da častita cesarjeviču.

— V saboto so ministri imeli konferenco, — zakaj? se za gotovo ne ve; govori se, da morebiti je bil na dnevnem redu razpust deželnih zborov po izteku šestletnem. O Gališkem se govori, da še ta mesec bodo nove volitve, pa tudi v Dalmaciji.

— Državni zbor se ima začeti koncem septembra meseca, tedaj ob enem z Ogerskim.

Hrvaško. Iz Zagreba. — Deželni zbor se mirno vrši, skor tako, kakor da ne bi ga bilo; le kaka interpelacija od strani opozicije ga za trenutek malo oživi. Zdaj pa bode še tega „nemira“ manj, ker je voditelj opozicije Makanec se zopet odpovedal poslanstvu. — Svečanost Zvonimirova je sicer dovoljena, a mora biti skor brez vsega političnega značaja, kar ni po volji Hrvatske opozicije, ki je nameravala s to svečanostjo slaviti epoho narodnega zedinjenja in neodvisnosti. — Preuzvišeni škof Strossmajer, ki je odpotoval za nekoliko dni na Dunaj, se je že vrnil v Slatino po večletni navadi.

Iz Turškega bojišča. — Nekaj dni je bilo vse tiho, a zdaj prihajajo žalostne novice iz Srbije. Čolak Antič in Alimpič se sicer držita še v svojih pozicijah pri Zvorniku in Belini, a ob Nišu so vdarili Turki čez Srbsko mejo, vzeli Knjaževac na cesti med Grmado in Zajčarjem; Turki zdaj na Srbski zemlji po svoji navadi razsajajo, moré in požigajo. Kakor je sklepati iz Srbskih poročil, se je Černajev umaknil iz strateških vzrokov, ker je videl, da so Turki vse svoje moči proti njemu nakopičili, ter odšel po hudih bitvah proti Zajčaru, kjer je z Lešjaninom vred zastavil jako trdne pozicije. Glavne bitve še ni bilo, tedaj odločenega še nič ni, ker to, da so Turki par milj daleč na Srbskem in le na enem kraju, ni nič posebnega, saj so bili Srbi že veliko dalje na Turški zemlji. Ob Zajčaru se hudo bijejo, ker Turki so spravili vse na noge, kar so mogli, in zagnali proti Srbom. Turka pa je veliko in Srbi bi utegnili opešati, čeravno se bojujejo kakor levi. Turčija jih je razglasila za puntarje, ne za redne vojaše, in pravi, da bo po tem tudi ravnala ž njimi. — Če bo tako naprej šlo, bo pač za Rusijo prišel kmalu čas oglasiti se, ako hoče Gorčakov ostati mož beseda.

O Črnogorcih ni po zadnji slavni zmagi njihovi nobenih novic; vé se le toliko, da je Muktar paša v Trebinji v hudih zadregah in bi se rad z ostankom svoje armade prebil na Avstrijsko zemljo in položil orožje.

Listnica vredništva. Gosp. A. Noulianu v Zag.: Po naših mislih bi Vaš gotovo še mnogim gospodarjem jako potrební poduk, kako seme gozdnega drevja sejati in saditi, da se ne posuši, najbolje svoj dobri namen dosege, ako bi ga „Novicam“ za občni razglas poslali. Kar se tiče jezika, bo naša skrb, da pride poduk lahko razumljiv na svitlo.

Žitna cena

v Ljubljani 5. avgusta 1876.

Hektoliter v nov. denarji: pšenice domače 8 fl. 13. — banaška 9 fl. 13. — turšice 5 fl. 60. soršice 7 fl. 20. — rži 6 fl. 40. — ječmena 4 fl. 80. — prosa 4 fl. 80. — ajde 5 fl. 84. — ovsa 4 fl. — — Krompir 5 fl. — kr. 100 kilogramov.

Kursi na Dunaji 7. avgusta.

5% metaliki 66 fl. 40 kr. Ažijo srebra 101 fl. 70 kr.
Narodno posojilo 69 fl. — kr. Napoleondori 9 fl. 81 kr.